

РЕШЕНИЕ

№ 5197

гр. София, 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 06.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7242** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.70, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на О. Х. Д., , гражданин на А., ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № УПВР-259/01.07.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което, на основание чл.70, ал.1, вр. с чл.13, ал.1, т.1 и 2 от ЗУБ, е отхвърлена като явно неоснователна молбата му за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита за необосновани и немотивирани изводите за липса на вътрешен въоръжен конфликт и високи нива на безогледно насилие. Заявява, че спрямо него са налице обстоятелствата, визирани в чл. 9, ал.1, т.2 от ЗУБ. Твърди, че е ноторно известно, че политическата обстановка в А. е нестабилна и се водят боеве. Моли съда да отмени обжалваното решение на интервюиращ орган при ДАБ - МС и да върне преписката на административния орган. Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище и не изпраща представител в проведеното открито съдебно заседание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята

съвкупност и доводите на страните, по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, намира за установено от фактическа страна, следното: С молба до ДАБ при МС с вх. № РД09-ВР-1165 от 18.06.2021г. на отдел „Производство за международна закрила (ПМЗ)“ – кв. Военна рампа в Регистрационно-приемателен център (РПЦ) - С., към ДАБ - МС, О. Х. Д., гражданин на А., [дата на раждане] в провинция К., А., етническа принадлежност – пашун, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – женен, е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Попълнен е и регистрационен лист към молбата.

С писмо рег. № УП-6864/23.06.2021 г. до ДАБ, началник отдел “ПМЗ - кв. Военна рампа” е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" писмено становище по постъпилата молба за международна закрила.

С покана рег. № УП-6864/18.06.2021г. О. Х. Д. е поканен на интервю. С кандидата е проведено интервю, отразено в протокол УП-6364 от 21.06.2021г. В хода на производството жалбоподателят заявява, че е напуснал страната си на произход нелегално преди около седем месеца. Около месец преди интервюто влязъл в България нелегално от Гърция. Полицията го задържала два часа след като влязъл в страната. Преминал е нелегално през П., И., Турция и Гърция, преди да стигне до България. През П. минал само транзит, в Турция пребивавал шест месеца, а в Гърция – четири дни. Хванат е на път за Франция. Заявява, че не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на ЕС. Не е арестуван в страната си на произход или в друга държава. Не е имал проблеми, свързани с етническата и религиозната си принадлежност, не е осъждан. Не членува в политическа партия или организация. Напуснал е страната си на произход, защото в провинция К. почти всички са талибани и ситуацията е много тежка. Като пазач на пазар, където работел, съобщил на властите за талибани, които разбивали магазините и взимали стока. Започнала престрелка, имало убити и ранени талибани. Бил заплашен и обвинен от талибаните, че ги е издал, поради което се наложило да избяга. Оплакал се в полицията, но талибаните изпратили писмо на баща му, че трябва да напусне страната, иначе ще има проблеми. Известно време живял на други места, но не могъл да започне работа, защото навсякъде се води война. Иска да отиде във Франция, защото е една по-хубава държава. Заявява, че е подал молба за закрила, за да не бъде депортиран.

С решение № УПВР-259/01.07.2021 г интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил като явно неоснователна молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.70, ал.1, вр. с чл. 13, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Решението е връчено на адресата на 15.07.2021 г. и той е запознат със съдържанието му на език, разбираем за него. Жалбата срещу решението е подадена чрез ДАБ - МС на 19.07.2021г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от активно легитимирана страна - адресат на решението, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът я намира за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган –

Б. Д., на длъжност младши експерт в РПЦ – [населено място], който е определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-785/09.12.2020г. на председателя на ДАБ, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ (л.23 от делото).

Обжалваният административен акт отговаря на изискванията за форма и съдържание, тъй като се мотивира с посочване на конкретни факти, въз основа на които се издава и съответни правни норми.

Съдът не установява при постановяването на решението да е налице нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Процесният акт е надлежно съобщен на адресата си на език, който той владее, като всички процесуални действия в особеното производство са извършвани в присъствие на преводач от езика, владян от търсеция закрила.

Оспореното решение е издадено в ускорена процедура в производството по общия ред по реда на Глава VI, Раздел II. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, производството се образува с регистрирането на чужденеца по подадена от него молба за международна закрила. В случая чужденецът е регистриран на 18.06.2021 г., а оспореният акт е издаден на 01.08.2021 г. при спазване на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне в ускорена процедура. В хода на производството пред решаващия орган при РПЦ - [населено място] при ДАБ с афганистанския гражданин е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол, прочетен на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език.

Не се установява и нарушение на чл. 58, ал. 10 от ЗУБ. В случая от ответника е изискано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, макар по реда на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ - в ускорена процедура в производството по общия ред, съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 10 изр.2 от ЗУБ, такова становище да не се изисква.

Условията за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут, са посочени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Наличието и основателността на опасенията, следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произходът на преследването, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

Установено е, че страната на произход на жалбоподателя е А. и спрямо нея следва да се преценява личното положение на търсеция закрила с оглед критериите заложиени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Извършената преценка, че по отношение на конкретния търсец закрила, не са налице предпоставките за даване на статут на бежанец, се явява правилна.

Представената от жалбоподателя бежанската история и фактите по преписката са обсъдени подробно в мотивите на обжалваното решение. Жалбоподателят не твърди срещу него да са предприети реални действия на преследване. Изнесените в интервюто от чуждия гражданин факти правилно се интерпретират от органа, като такива, които не установяват обстоятелството, че спрямо търсеция закрила на основание на неговата раса, религия, националност, политическо мнение или

принадлежност към определена социална група е имало преследване, нито че е налице риск от бъдещо такова, поради което същият основателно се страхува от това. Нито един от изнесените факти от бежанската история не сочи данни за опасност или реално проявено насилие спрямо търсещия закрила поради причините, които се релевират в закона. Следователно, правилни са и изводите за наличие на основание по чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ. Правилен и обоснован е изводът на ответника за липсата на каквито и да е конкретни данни за осъществено преследване спрямо търсещия закрила или опасността от такова по някоя от причините, установени в чл. 8 от ЗУБ при пребиваването му на територията на А.. В конкретния случай обстоятелства, релевантни по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, не се установяват по категоричен начин.

Като се има предвид заявеното в интервюто, че причината да подаде молба за закрила е, да не го върнат в родината му, както и фактът, че афганистанският гражданин е влязъл нелегално в страната на път за Франция, и спрямо него е издадена заповед, с която му се налага принудителна административна мярка (ПАМ) “Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ правилни се явяват и изводите на ответника за наличие на основание да се предполага, че чужденецът е подал молбата за закрила с цел осуетяване изпълнението на наложената му ПАМ “Връщане”.

Съдът намира за необоснована преценката на интервюиращия орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-3, като тази преценка е направена по отношение на страната му на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка. Като част от административната преписка е представена справка относно Ислямска република А., изготвени от дирекция “Международна дейност” на ДАБ, с вх. № МД—216/05.05.2021г. Справката е изготвена в съответствие с Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвяне на информация за страните по произход (2012).

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/М. Е. and N. Е. vs S. van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на

такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справка за Ислямска република А. с вх. № МД—216/05.05.2021г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, която обаче не отразява актуалната обстановка в А..

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че решението е издадено без да са изяснени фактите. От представените с административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателят не е поискал възможност да представи писмени доказателства. Въпреки това с жалбата и в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя са представени писмени доказателства, свързани със страната му на произход А.. В публикациите, представени от български интернет медии, в които се цитира Ф. прес, Р. и ВКБООН от 13.07.2021г. и 14.07.2021г. е отразено, че Агенцията на ООН за Бежанците предупреждава, че общо над 3,5 милиона души са принудени да напуснат домовете си, заради засилващото се насилие в страната, след като талибаните превземат все по-големи части от нея. Броят на цивилните жертви се е увеличил с близо една трета през първото тримесечие в сравнение с 2020г. Обширни територии падат в ръцете на талибаните, откакто САЩ потвърдиха, че са се изтеглили от най-голямата си база в Б. и П. обяви, че 95% от операцията за изтеглянето е приключила.

ВКБООН предупреждава, че издръжливостта на афганистанския народ е на краен предел от продължителни конфликти, високи нива на разселване, въздействието на COVID-19, повтарящи се природни бедствия и задълбочаване на бедността. В момента хуманитарните ресурси драстично намаляват.

В тази връзка доводите, изложени в оспорваното решение в насока степента на насилие в А. и специфичното положение на жалбоподателя са необосновани.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. Поради изложеното, решението на интервюиращия орган следва да бъде отменено и административната преписка следва да се върне на административния орган, който следва да я разгледа по общия ред и след като събере доказателства относно актуалната обстановка в А., въз основа на нея да прецени, дали ситуацията в А. сочи на наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до

степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. да прецени наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на А., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.).

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно - постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила и неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК и преписката да се върне на органа за разглеждането на молбата за закрила в производство по общия ред на ЗУБ, като се преценят предпоставките за предоставяне на закрила с оглед на актуалната обстановка в А..

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на О. Х. Д., гражданин на А., ЛНЧ: [ЕГН], Решение № УПВР-259/01.07.2021 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по молба с вх. № РД09-ВР-1165 от 18.06.2021г. на отдел „Производство за международна закрила“ – кв. Военна рампа в Регистрационно-приемателен център - С., на О. Х. Д., гражданин на А., при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: